Mim • Nathalie Ragondet

Εκεί που με περιμένουν

διόπτρα

Ένα μικρό, χαρούμενο σκυλάκι
τριγυρίζει όλη μέρα στο χωριό
κουνώντας την ουρά του με ενθουσιασμό.

Παίζει με τα παιδιά και κυνηγάει κλαδιά.
Ένα μικρό, χαρούμενο σκυλάκι... που δεν έχει όμως δικό του σπιτάκι.

Εδώ και λίγες μέρες, ο άνεμος σφυρίζει
και έχει αρχίσει να χιονίζει.
Το σκυλάκι ψάχνει ένα μέρος να προστατευτεί,
αλλά όλοι το διώχνουν με άγρια φωνή.

«Άσε ήσυχες τις κότες μου, φύγε από δω!»
«Δεν έχει λουρί. Μήπως είναι λυσσασμένο
και γι' αυτό το παρατήσαν στο χωριό;»

Δυο μεγάλα σκυλιά το κυνηγούν με ένα γρύλισμα απειλητικό.
«Δεν σε θέλουμε εδώ, αυτό είναι το δικό μας σπιτικό!»
«Δεν έχεις καν όνομα. Είσαι αδέσποτο! Τι θράσος!»
Κατατρομαγμένο, το σκυλάκι τρέχει να κρυφτεί στο δάσος.

Το δάσος είναι σκοτεινό και παγωμένο.
Το μικρό σκυλάκι κλαψουρίζει φοβισμένο...
«Πόσο θα ’θελα να είχα ένα μικρό σπιτάκι!»
Ο δυνατός αέρας το σπρώχνει σε ένα χαντάκι.
«Κρύψου εδώ», του λέει ο άνεμος με σιγανή φωνή.
«Θα συνεχίσεις τον δρόμο σου αύριο το πρωί».

Το σκυλάκι ξαπλώνει τρέμοντας. Η νυχτιά είναι παγωμένη.
Μήπως κάποιος, κάπου αλλού, το περιμένει;

Το επόμενο πρωί, ένα απαλό αεράκι ξυπνάει το σκυλάκι.
Κάτω από το φως του ήλιου, κρύσταλλοι πάγου στα κλαδιά
λαμπυρίζουν και χορεύουνε νωχελικά.

Όλο το δάσος μοιάζει φωτισμένο.
«Πού να πάω τώρα;» λέει το σκυλάκι λυπημένο.
«Όπου σε βγάλει ο δρόμος», λέει ένα αεράκι παγωμένο.